

שיעור מספר 13*

17 - 23 יוני

נושאים מרכזיים בראשונה ובשנייה לפטרוס

שבת אחר הצהריים

קראו את הפסוקים הבאים לקראת שיעור שבת השבועי: ישעיהו 53:5,6,9, ויקרא 16:16-19, ויקרא 11:44, אל הרומים 7:1-13, 1 קורינטיים 14:40, 2 טימותיאוס 3:16.

פסוק לשינון: "לְמַעַן נִחֵיהַ לְצַדִּיקָה אַחֲרַי חֲדַלְנוּ מִן־הַחֲטָאִים אֲשֶׁר בְּחַבְרַתוֹ נִרְפָּא לָכֶם" 1 פטרוס 2:24,25

שתי האיגרות של כיפא נכתבו מנקודת מבט מעשית. ב-1 פטרוס, הנושא המרכזי בו כיפא עוסק הייתה הרדיפות שהמשיחיים חוו. באגרת ה-2 לפטרוס הנושא המרכזי היה מורי שקר. כיפא כתב באופן סמכותי במטרתו לעודד את קוראיו כמו גם להזהיר אותם לגבי האתגרים שעומדים לנגדם. הדבר המשמעותי הוא זה שכיפא עונה לשני הנושאים האלה במונחים תאולוגיים. הסבל הנגרם על ידי רדיפות הוביל את כיפא להגות בסבל ובמוות של ישוע, אשר הובילו לישועתנו. מורי השקר יצטרכו להתמודד במשפט שיתקיים אחרי שישוע חוזר ארצה. אלו הם כמה מהנושאים שכיפא דן בשתי איגרותיו. בשיעור של השבוע האחרון הזה נביט יותר מקרוב על חמישה נושאים שכיפא כתב עליהם: סבלו של ישוע שהביא ישועה; התגובה המעשית שלנו לידעה שאלוהים ישפוט את מעשינו ביום הדין; התקווה שיש לנו בחזרה הקרובה של ישוע; סדר בחברה ובקהילה; והתפקיד של הכתובים במתן הדרכה בחיינו.

*למדו את השיעור השבועי לקראת שבת ה-24 ביוני.

סבל, ישוע, וישועה

קראו את הפסוקים הבאים, ורישמו מה כל פסוק אומר לגבי ישועתנו:

1 פטרוס 2: 2

1 פטרוס 8,9: 1

1 פטרוס 18,19

1 פטרוס 22-25: 2

1 פטרוס 18: 3

כאשר כיפא מזכיר את המונח ישועה, בדרך כלל זה בהקשר לסבלו של ישוע ככפרה על החוטאים. לדוגמא, ב-1 פטרוס 22-24: 2, כאשר כיפא כותב על הסבל של ישוע, הוא משתמש בשפה שמשקפת את ישעיהו 5,6,9: 53: "אֶת־חַטְאֵתֵנוּ הוּא נִשָּׂא בְּגוֹיְתוֹ" על הצלב ו"בְּחִבְרָתוֹ נִרְפָּא לָכֶם" (1 פטרוס 23,24: 2) מגלה את הרעיון של כפרה וקרבת. בהרבה מהקרבנות המתוארות בתנ"ך, החוטאים הביאו את מנחותיהם וסמכו את ידיהם על ראש הקרבן. המעשה הזה העביר באופן סימלי את החטא מהחוטא לחיה, שמתה במקומו של החוטא (ויקרא 29,30,34: 4; 10-13: 14). זוהמת החטא שהצטבר על המזבח טוהר והוסר מעליו ביום הכיפורים (ויקרא: 16-19: 16).

לדם הקרבן היה תפקיד חשוב בכפרה על החטא. המשיחיים נפדו בדם היקר של ישוע (1 פטרוס 18,19: 1). באותו אופן שאול השליח ביטא את אותו רעיון על פדות: ישוע, שלא ידע חטאה, נעשה לחטאה בשבילנו (2 קורינתים 21: 5). כפי ש-1 פטרוס 18: 3 אומר, המשיח סבל עבור החטא, הצדיק (ישוע) עבור הרשעים (אנחנו).

כמו שאול (אל הרומים 21,22: 3), כיפא מדגיש את הצורך באמונה. כפי שהוא אומר לקוראיו: "אֲשֶׁר אֶהְבֶּתֶם וְלֹא רְאִיתֶם... לְשֵׁאת עֵקֶב אֱמוּנַתְכֶם תְּשׁוּעָה לְנַפְשֵׁיכֶם" (1 פטרוס 8,9: 1). התנהגות צדיקה לא מקנה לנו ישועה. ישועה ניתנת כאשר אנו מאמינים במה שישוע עשה למעננו וכאשר אנו מקבלים אותו כמושיע אישי. ביטחוננו נמצא בו, ולא בעצמנו. אם הביטחון היה בנו, איזה ביטחון אמיתי היה לנו?

מדוע ישוע, הפודה שלכם, התקווה הגדולה לישועה? איזו נחמה תוכלו לקחת מהאמת הנפלאה הזאת?

כיצד עלינו לחיות?

הנושא עליו חוזר כיפא יותר מאשר כל נושא אחר שהוא חוזר עליו מוצג בשאלה שהוא שאל ב-2 פטרוס 3: 11: "עֲתָה אִם-כָּל-אֱלֹהִים יְמוּגוּ מִה-מְאֹד עֲלֵיכֶם לְהִתְהַלֵּךְ בְּקִדְשָׁהּ וּבְחִסְדוֹתֶיהָ?"

קראו את הפסוקים הבאים. מה כיפא אומר על התנהגות משיחית? 1 פטרוס 1: 15-17, 22; 1 פטרוס 2: 1; 1 פטרוס 3: 8, 9; 1 פטרוס 4: 7-11; 2 פטרוס 3: 11.

שמעון כיפא שוקל את ההתנהגות המשיחית במקומות רבים בשתי האיגרות שלו, ומספר נושאים חוזרים על עצמם. ראשית, כיפא פעמיים מדגיש את הקשר בין משפט אלוהים וההתנהגות המשיחית (1 פטרוס 1: 17 ו-2 פטרוס 3: 11). אלוהים ישפוט את המעשים של כולם. לכן, על המאמין לחיות חיי קדושה.

שנית, פעמים רבות כיפא מזכיר את חובתם של המאמינים במשיח להיות קדושים. בתנ"ך דברים שקדושים הם מוקדשים לעבודת המשכן (שמות 24: 26; 28: 36; 29: 6, 37) או למטרות אלוהים (למשל, השבת בבראשית 3: 2). למעשה, תכניתו של אלוהים הייתה שעמו יהיה קדוש, כפי שהוא קדוש, נושא שכיפא גם דן עליו (ויקרא 11: 44; 19: 2; 1 פטרוס 1: 15, 16). תהליך קדושתו של דבר נקרא "קידוש", ורצונו של כיפא הוא שקוראיו יתקדשו ברוח וישמעו בקולו של מושיעם ישוע (1 פטרוס 2: 1).

שלישית, כיפא סיפק כמה פרטים לגבי סוג ההתנהגות היאה לאנשים מקודשים. הם צריכים להסיר כל רשע, מרמה, חנופה, קנאה, ולשון הרע (1 פטרוס 2: 1). הם צריכים להיות מאוחדים באותה רוח, לאהוב אחד את השני, ובאופיים להיות שפלי רוח (1 פטרוס 3: 8). אופיים צריך לגלות טוב, חסידות ואהבה (2 פטרוס 1: 5-7). אכן, הם חייבים להתמיד באהבה (1 פטרוס 4: 7-11). לסיום, כיפא מעודד את שומעיו להשליך את יבם על ישוע (1 פטרוס 5: 7).

כיצד נוכל ללמוד לעודד אחד את השני ללא התנהגות שיפוטית, ולחיות את אורח החיים שכיפא קורא לנו לחיות באיגרות שלו?

תקווה בביאה השניה

קראו את הפסוקים הבאים, ושימו לב מה שנאמר לגבי ארועים עתידיים:

1 פטרוס 4:4

1 פטרוס 1:17

1 פטרוס 4:5,6

1 פטרוס 4:17

2 פטרוס 1-10:3

אחד הנושאים המכריעים שאיתו התמודדו אלו שקראו ושמעו את 1 פטרוס היה נושא הרדיפות. כיפא מנחם את קוראיו עם המחשבה שאף על פי שכובד רב הוטל על כתפיהם על ידי רדיפה, ישנו גמול עתידי המחכה להם בשמים, גמול שלא יכול להילקח מהם. מוקדם מאוד באגרתו הראשונה, כיפא מזכיר שלמשיחיים יש נחלה בלתי נשחתת (1 פטרוס 4:1).

כיפא מבהיר שני דברים שיקרו בעתיד: המשפט האחרון והשמדתו הבעורת של הרע. במילים אחרות, הוא מראה שלמרות שיש רדיפות כרגע, צדק ומשפט יעשה והמאמינים יקבלו את תגמולם הנצחי.

כיפא מזכיר משפט בשלוש מקרים נפרדים (1 פטרוס 1:17; 4:5,6,17). הוא אומר שאלוהים האב שופט את כל בני אנוש בצורה הוגנת, על פי מעשיהם (1 פטרוס 1:17). הוא אומר שישוע עצמו מוכן לשפוט את החיים ואת המתים (1 פטרוס 4:5). הוא גם עושה את ההבחנה המעניינת שהמשפט יתחיל עם בית אלוהים (1 פטרוס 4:17).

כיפא גם מדגיש שהרשעים יושמדו על ידי סופת אש עולמית (2 פטרוס 7:3).

כיפא דן על בעיות שעלו לגבי אפשרות חזרתו השנייה של ישוע (2 פטרוס 1-10:3). הוא אומר שמטרת "עיקוב" ביאתו השניה הינה כדי לאפשר ליותר אנשים לשוב בתשובה, להתחרט על חטאם ולהוושע. הוא גם אומר שהביטחון במה שיקרה בעתיד צריכה לשכנע את כולם לקחת את זה בחשבון ולחיות חיים קדושים וחפים מפשע.

לכן, למרות שכיפא התמקד בכאן ועכשיו ובחיים משיחיים מעשיים, הוא עדיין מבשר לקוראיו על התקווה העתידית שמחכה להם. בקיצור, יהיו אשר יהיו הנסיבות העכשוויות, המשיחיים צריכים לצעוד קדימה באמונה וציות.

מדוע גם אתם צריכים לצעוד קדימה באמונה וציות, יהיו הנסיבות אשר יהיו? איזו

ברירה נותרה? _____

סדר בחברה ובקהילה

קרא את הפסוקים הבאים. מה כיפא אומר בפסוקים אלה על החשיבות של הנהגת השלטון והקהילה, וכיצד על המשיחיים להגיב לשניהם? כיצד ניתן ליישם את מילותיו למצבים שלנו כיום, ללא קשר למיקומנו?

1 פטרוס 2:11-21:

1 פטרוס 5:1-5:

כיפא חי בזמנים שהמשיחיים נרדפו לעיתים קרובות על ידי השלטון והרשויות הדתיות. עובדה זו נותנת משנה תוקף למה שיש לשאול השליח להגיד לגבי התפקיד הנכון של הרשויות הממשלתיות (1 פטרוס 13-17: 2, אל הרומים 13: 1-7). בשביל כיפא ושאלו כאחד, רשויות ממשלתיות הוסמכו על ידי אלוהים עצמו כדי לפקח על עושי עוול. כמובן, ישנם זמנים שהשלטון המושל יכול להיות בעייתי. זה מה שחוו המשיחיים בזמנו של כיפא, והמצב החמיר במשך השנים.

אך, באופן כללי, הרעיון זה ששלטון טוב ישמור על החוק הסדר והביטחון. אפילו כיום ישנם דוגמאות בהם החוק והסדר הופרו, וניתן לראות את הצורך הנואש לשלטון סביר. אכן, שלטון טוב הוא אחת הברכות שאלוהים נתן לאנושות.

כיפא ללא ספק גם תמד באותה אמונה של שאול השליח שניהול טוב של הקהילה הינו עניין חשוב. אומר שאול, "הַכֹּל יַעֲשֶׂה פְּהֶגֶן וְכִשׁוּרָה" (1 קורינתים 14: 40), בהלל בקהילות. באותה צורה כיפא מבקש ממנהיגי הקהילות "רְעוּ אֶת-עֲדַר הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר תַּחַת יְדְכֶם" (1 פטרוס 5: 2). עליהם לעשות זאת בענווה ובדאגה. קהילות מקומיות צריכות להתנהל טוב. מנהיגים טובים מספקים חזון ועקביות, ומאפשרים לאחרים לממש את המתנות הרוחניות שלהם לתפארת אלוהים.

1 פטרוס 5:5 אומר שעליכם לחגור נמיכות רוח אחד כלפי השני. כיצד נוכל ללמוד

לעשות זאת? מה תוכלו לעשות כדי ליישם זאת ביחסים עם אחרים?

עליונות כתבי הקודש

קראו את הפסוקים הבאים. מה הם אומרים על הכתובים שיכול לעזור לנו להבין מה הם צריך להיות תפקידם בחיינו ובאמונתנו?

1 פטרוס 10-12:1

2 פטרוס 16-20:1

2 פטרוס 20:3

2 פטרוס 16:3

באיגרתו השניה, כיפא מתעמת עם מורי שקר. הוא מדרוך את קוראיו לשני מקורות בעלי סמכות כאשר הוא אומר, "[זכרו] אֶת־הַדְּבָרִים הַנֶּאֱמָרִים מִקֶּדֶם בְּיַד הַנְּבִיאִים הַקְּדוּשִׁים וְאֶת־מִצְוֹת אֲדֹנָיֵנו וּמוֹשִׁיעֵנו אֲשֶׁר נִתְּנָה עַל־יְדֵי שְׁלִיחֵיכֶם" (2 פטרוס 2:3). כיום יש לנו את אותו מפלט למילות "הנביאים הקדושים" - כלומר, התנ"ך. השליחים כבר לא בחייהם, כמובן, אך במובן כלשהו, יש לנו משהו טוב יותר: עדותם בהשראתה של רוח הקודש, המתגלה אלינו בברית החדשה. מתי, מרקוס, לוקס ויוחנן השאירו לנו את הסיפור המקיף על חיי ישוע, מותו ותחייתו. במעשי השליחים, יש לנו נימוק לפעילותם של תלמידי ישוע. ואנו בהחלט קוראים את מילותיהם מלאות השראה של התלמידים עצמם. שאול כותב בכוח רב על הסמכות של דבר אלוהים (2 טימותיאוס 16:3). לכן, כיפא מנתב את קוראיו למקרא כמקור סמכות הוראה ומוסריות.

ב-2 פטרוס 16:3, כיפא מזהיר את קוראיו ושומעיו שלמרות שהכתובים הם מקור האמת, ללא תשומת לב רבה למה שרוח הקודש רוצה שנבין, מקור האמת עצמו ניתן לפרש בצורה לא נכונה, וזה יכול להוביל לתוצאות איומות.

מילותיו הן תזכורת טובה לנו כעת על העקרונות הבסיסיים ללימוד כתבי הקודש. עלינו לקרוא בתפילה פסוקים מהכתובים. עלינו לקרוא את הפסוק בהקשר לפרק, לספר, ולמקרא עצמו. על מה דיבר המחבר של פסוק זה כאשר הוא כתב זאת? עלינו לקרוא את הפסוקים באור הנסיבות ההיסטוריות שהיו בזמן כתיבתם (במקרה של 1 ו-2 פטרוס, האיגרות נכתבו בזמן האימפריה הרומית במאה הראשונה). עלינו לקרוא את הפסוקים בחיפוש אחר תובנה רוחנית ועם הידיעה שהמסר המרכזי של הכתובים הינו ישועה על ידי קורבן המשיח (1 פטרוס 10-12:1). לסיום, עלינו לקרוא את פסוקי התנ"ך בהקשר לחיינו. איזו אמת אלוהים רוצה שנקבל? כיצד נוכל ליישם את הכתוב לחיינו בדרך שתתרום לקידום מלכות אלוהים בעולמינו?

נקודות למחשבה

אפילו בין תאולוגיה כבדה, איגרות כיפא שמות דגש חזק על חיים משיחיים וכיצד עלינו להתייחס אחד לשני. במילים אחרות, כן, עלינו לדעת את האמת בישוע. אך אף חשוב מכך, עלינו גם לחיות את האמת. בשלב מוקדם אנו כבר מקבלים את המילים המרשימות הללו: "בְּשִׁמְעֶכֶם בְּקוֹל הָאֱמֶת לְאַחֹה שְׁאִין בְּה חֲנִפָּה וְאַהֲבָתֶם אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ אֶהְבֶּה עִנְיָה בְּלֵב טְהוֹר" (1 פטרוס 2: 1). שימו לב כיצד הוא מקשר את טהרת נפשנו עם ציות לאמת. האמת משנה אותנו, ועושה אותנו לאנשים שאוהבים אחד את השני בלהיטות וב"לב טהור". ציות, לב טהור ואהבה - כולם קשורים אחד לשני. זה האידאל שעלינו לחתור אליו. האם אתם יכולים לתאר כמה שונים יהיו חיינו וקהילותינו אם נלך אחרי הפצרות אלו? חשבו מה זה יעשה לתחושת האחדות בקהילה. "אחי, האם תשאו את רוחו של המשיח איתכם כאשר תחזרו לבתיכם ולקהילותיכם? האם תשימו הצידה אי-אימון וביקורת? אנו מתקרבים לזמן שיותר מאשר אי פעם בעבר, נצטרך להתאחד, לעבוד ביחד. באחדות יש כוח. בסכסוכים ובהפרדה נוכל למצוא רק חולשה." Ellen G. White, Selected Messages, book 2, 7 pp. 373, 374

שאלות לדיון:

- ב-2 פטרוס 3:12, השליח אומר שעלינו "לְחַכּוֹת לְיוֹם הַהוֹא שְׁיָבֵא וְלִהְיוֹת אֵתוּ אֲשֶׁר בּוֹ הַשָּׁמַיִם יִמוּגוּ בְּאֵשׁ וְהַיַּסְדּוֹת יִבְעָרוּ וְנִמְסוּ." למה הוא מתכוון כאשר הוא אומר שעלינו "לחכות" ליום ה' ? כיצד נוכל לקרב את יום ה', כלומר, את ביאתו השנייה?
- אנו אומרים שהטבע הוא "הספר השני של אלוהים" לדאבוננו, כפי שקורה עם הספר הראשון של אלוהים (הכתובים), גם את הספר השני ניתן לפרש בצורה שגויה. לדוגמא, להרבה אנשים מסר התכנון ומטרה נמחק מהטבע והוחלף בהרעיון הדארוויניסטי של מוטציה אקראית וברירה טבעית. נאמר לנו שהעולם לא תוכנן; רק נראה לנו כך. כיצד, אז, נוכל לקרוא ולפרש את הספר השני הזה בצורה הנכונה? מה הם הגבולות של מה שספר שני זה יכול ללמד אותנו על אלוהים? איזו עזרה נוכל לקבל מהספר הראשון שיעזור לנו להבין את הספר השני בצורה הנכונה? מה קורה כאשר הפרשנות שלנו של הטבע, הספר השני, נוגדת את פרשנות הספר הראשון שלנו, כתבי הקודש? היכן הבעיה?